

גדר היאל

סילנה צ'רצ'יל ו ג'ודי סאקוין בנות 15 מקנדה.
מוקדש לכל הגדריאלים של העולם

היה היה פעם בית ספר, דומה לזה שלכם,
ובו כיתה, גם היא דומה לזו שלכם.
התלמידים בכיתה היו דומים מאוד אליכם.
היו ילדים גבוהים וילדים נמוכים, ילדים
שדיברו הרבה, ילדים ביישנים, בנים ובנות.
אבל בכיתה זו היה גם ילד אחד, שונה מכם
ושונה מיתר הכיתה

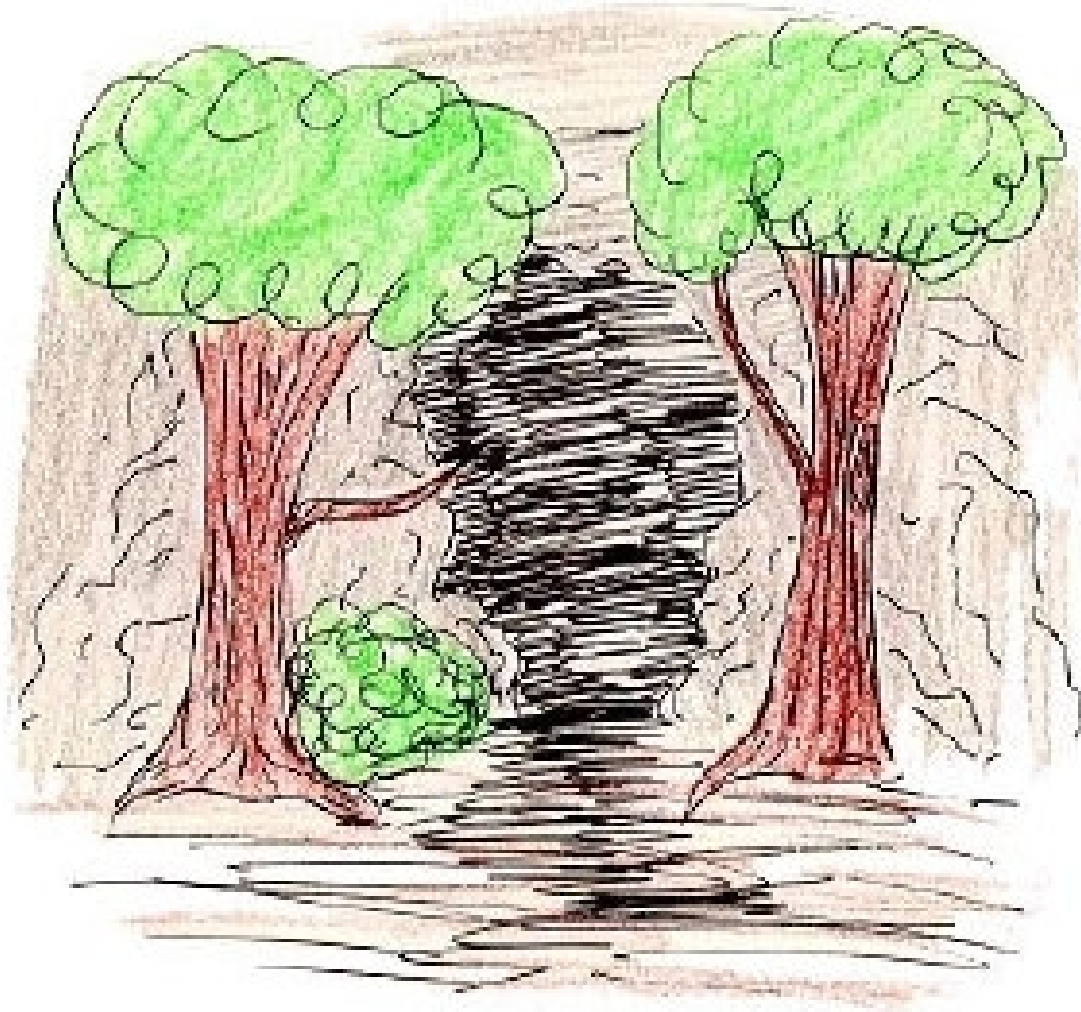
שמו היה גדריאל. גדריאל היה חולה.
הרופא אמר שאף אחד לא יכול להדבק
ממנו אבל אף אחד לא רצה להאמין. כל
הילדים בכיתה התרחקו ממנו ולא דיברו
אתו.

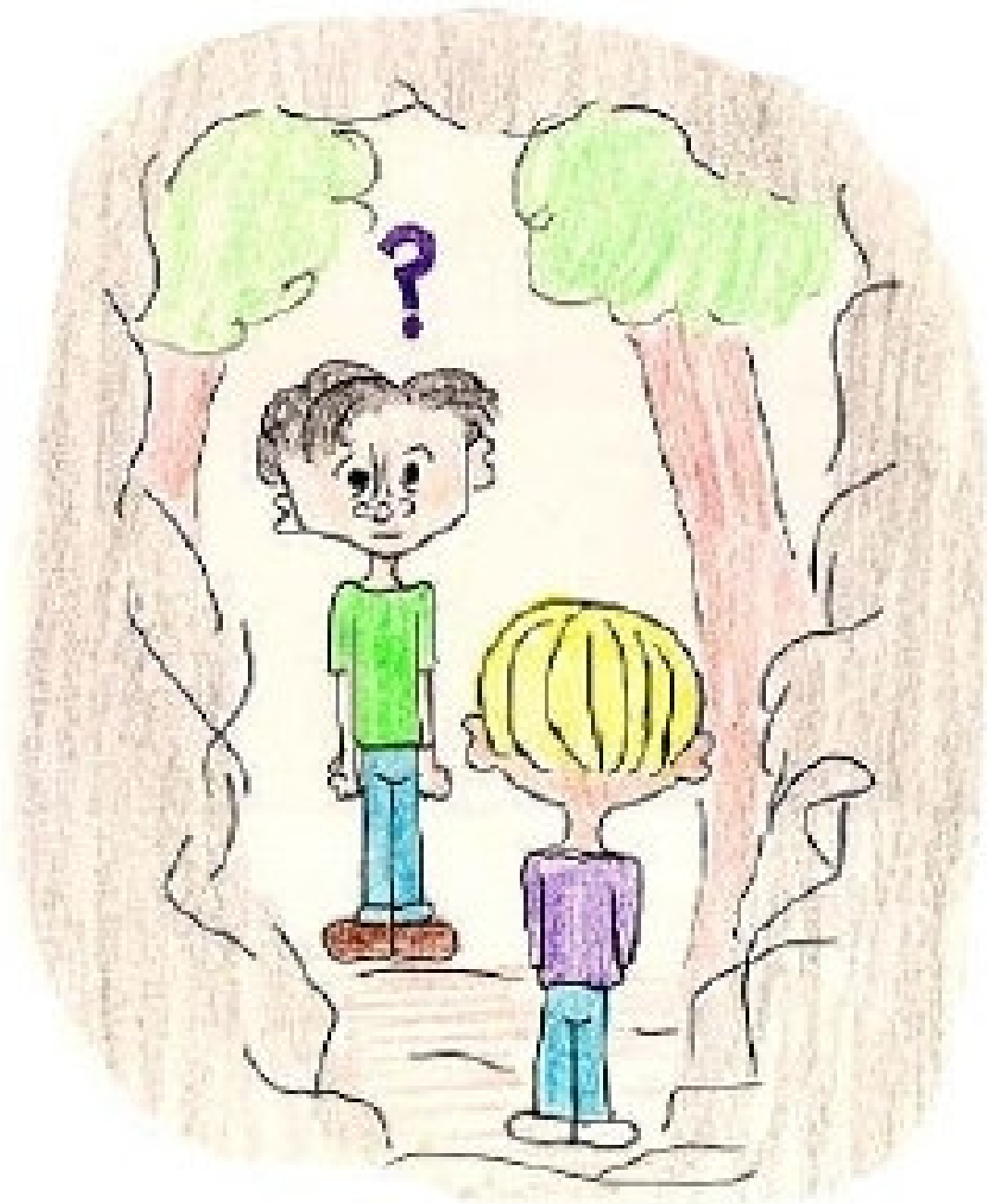
הילדים בכיתה לא רצו לשחק אתו וגדריאל
היה בודד מאוד.

לפעמים, אחרי הלימודים גדריאל הלך
למקום הסתרים שלו. זו הייתה מערה
מאחורי עצים בשדה שאחרי הבית שלו. שם
הוא יכול היה לשבת ולהיות לבד. הוא הלך
לשם לעתים קרובות, ורק ישב וחשב או
לפעמים נזכר איך התגרו בו בבית הספר.

יום אחד הגיעו שכנים לבית הגדול לא
הרחק מביתו של גדריאל. גדריאל לא הלך
לבקר אצל השכנים החדשים ביחד עם יתר
משפחתו. הוא הלך במקום זאת למקום
הסתרים שלו.

אך כשבא לשם ראה פתאום מישהו. היה
שם ילד, בערך בגילו.
"שלום" אמר הילד.
"שלום" ענה גדריאל "מה מעשך כאן?"
"רק עכשיו באנו לגור כאן" אמר הילד "שמי
ג'וש."
"אני גדריאל"

הייתי מאוד רוצה לחזור איפה שהייתי .
קודם" אמר ג'וש "כאן אינני מכיר אף אחד.
הייתי רוצה למצוא כמה חברים."
אני יכול להיות חבר שלך" אמר גדריאל .
"אני גר כאן, בשכנות."

באמת?" אמר ג'וש "ותכיר לי את החברים
שלך?"
אין לי חברים" אמר גדריאל בעצב.

״מדוע?״ שאל ג'וש.
״כי אני חולה״ אמר גדריאל.
״אתה חולה?״ השתומם ג'וש.
״אל תדאג״ אמר גדריאל ״אינך יכול להדבק
ממני.״
״טוב מאוד״ אמר ג'וש.

למחרת ג'וש הלך יחד עם גדריאל לבית
הספר והילדים לא הבינו. איך יכול מישהו
לשחק עם גדריאל?
אבל אחרי זמן מה הם ראו שג'וש לא נדבק
במחלה ואולי מה שאמר להם גדריאל זו
אמת!

ואז הילדים התחילו לשחק עם ג'וש וגדריאל
והתברר להם שאלה חברים טובים מאוד.